

da bo vsled te poplave tudi v notranjosti rudnika prišlo do večjih poškodb, ker se bodo podrli oboki in porušili celi rovi. Hudo je prizadeto delavstvo, ki bo ostalo delj časa brez zaslužka.

Voda prevrnila potniški avto.

Strašno neurje je vladalo v nedeljo in ponedeljek ponoči v Krapinskih toplicah in je povzročilo obilo škoda. Mnogo hiš je tako poškodovanih, da obstoji nevarnost, da se porušijo. Kopalški omnibus je nevihta zajela na potu na postajo Zabok. V avtomobilu je bilo razen soferja še 14 potnikov. Šofer je upal, da bo prebredel vodo, ki je poplavlila cesto, toda voda je avto dvignila in ga preobrnila. Na obupne klice potnikov so iz bližnjih vasi prihiti kmetje ter z lastno življenjsko nevarnostjo rešili potnike. Prtljago je voda odnesla. Kmetje so potnikom radevolje priložili pomoč ter jim posodili suho obleko.

Kaj je novega?

NOVI DAVČNI POZDRAVI VLADE.

Te dni dobivajo davkoplačevalci, osobito posestniki in obrtniki, plačilne naloge za dohodnino. Ti plačilni nalogi so pretirano visoki. Mnogi posestniki in obrtniki so dobili letos plačilne naloge za več sto in celo po več tisoč dinarjev dohodnine, kateri dosedaj niso imeli tega davka. Razburjenje je med ljudstvom veliko. Kje naj vzameta kmet in obrtnik danes denar? Te plačilne naloge, ta žalostna pisma dobivajo davkoplačevalci v času, ko so na vladi radikali in radičevci, ko je Pucelj minister. Take so dobrote radičevščine! V Beogradu so pri proračunu glasovali radičevci za 13 milijard dinarjev državnih izdatkov, zagadelj sedaj toliko rubeži in tako visoka dohodnina. Radič in Pucelj pa pravita, da je vsak dan boljše!

Tretjeredna duhovniška skupščina. Občni zbor naše skupščine se vrši v ponedeljek, dne 16. t. m., ob 11. uri dopoldne v frančiškanskem samostanu v Mariboru. Dnevni red: 1. Pozdrav predsednika. 2. Čitanje in odobritev zapisnika zadnjega občnega zbora. 3. Naloge naše skupščine v bodočnosti (poročila ravnatelj Jožef Mirt). 4. Poročila predsednika, tajnika, blagajnika in urednika. 5. Vestnik. 6. Samostojni predlogi in slučajnosti.

Unio Apostolica. Občni zbor »Apostolske Unije« se vrši ob priliki duhovnih vaj v Rogški Slatini v petek, dne 24. septembra dopoldne. Natančen spored obeh občnih zborov prinese prihodnja številka »Vestnika«, ki izide v kratkem.

Z evharističnega kongresa in z obiska ameriških Slovencev se je vrnil v ponedeljek zvečer v Ljubljano vladika dr. A. Jeglič.

Porotniški imenik za III. redno zasedanje porote v letu 1923. Sadravec Peter, Ormož, Sisko Anton, Trotkova. Glančnik Paul, Pragersko, Zelenko Franc, Sp. Gasteraj. Kraner Adalbert, Recenjak. Počivavšek Alojzij, Dravograd. Kolman Josip, Slivnica. Tisler Franc, Sv. Ilj v Slov. gorah. Belšak Jožef, Muretnici 24. Thaler Ignacij, Zitečka vas 57. Rakuša Martin, Obrež 86. Rajžer Franc, Sentovec. Tačer Ivan, Boč. Segula Valentin, Hlapenci. Jarc Viktor, Apače. Strdin Miha, Recenjak. Smodiš Jožef, Gornji Petrovci. Šumenjak Franc, Jarenjski vrh. Ploj Anton, Sp. Velka. Kociper Matija, Stanovo. Pogorevc Adolf, Pokoš. Kuhar Stefan, Puconci. Breznik Jožef, Kog 61. Zorko Anton, Košaki. Pilberšek Anton, Kalše. Supanič Jakob, Gornje Hlapje. Kalič Franc, Ješovec. Slavič Ciril, Stanetinci. Horvat Franc, Bolehneci. Jurša Alojzij, Sp. Gris. Predan Ivan, Marenberg. Hranstnik Karol, Strihovec. Lešnik Josip, Fram. Breznik Ivan, Polički vrh. Szerd Stefan, Tišina 17. Reisman Ignac, Bohova. Nadomestni porotniki vsi iz Maribora: Govedič Franc, Niefergal Rudolf, Kovačič Ivan, Zemljak Franc, Doberšek Stefan, Horvat Franc, Mislej Josip, Dračar Oskar, Pichlar Srečko.

Velika cerkvena slovesnost je bila v sredo, dne 4. t. m. v St. Ilju v Slov. gor. Duhovniki, ki so bili za mašnike posvečeni leta 1901, so obhajali svoj srebrni jubilej, 25-letnico mašništva. Ze več tednov se je St. Ilj pripravljel na ta dan, da bi gg. jubilarantom, med katerimi je tudi naš č. g. župnik, pripravil lepe in prijetne trenutke. Več gospodov je prišlo že prejšnji večer. Njim na čast so šentiljanci priredili bakljado od občinskega urada do župnišča. Lepo in ganljivo je bilo gledati ob čarobni razsvetljavi vse sloje tukajšnjega prebivalstva, ki je bilo udeleženo, da počasti duhovnika ob 25letnem delu za ljudski blagor. In oglasijo se zvonovi in zadonijo topiči jubilarantom v pozdrav. Cerkveni pevski zbor zapoje podoknico in umetni kres zagori, da poveča slovesnost. Pozdravil je srebrnomašnike v imenu šentiljske občine g. Franjo Thaler. Še pozno v noč je odmevala vesela pesem, izraz radosti in spoštovanja. — Še krasnejša je bila drugi dan cerkvena slovesnost. Izmed 13 še živečih č. g. gospodov se je slavnosti udeležilo 9. Č. g. župnik Florjančič v Zičah vsled svoje mučne in že dolgotrajne bolezni ni mogel priti. Ponovili so gospodje svojo primicijo. Pridigoval jim je tovariš mil. g. prelat dr. Matjaž Slavič, vseučilišni profesor v Ljubljani, o Kristusu-kralju velikem duhovniku in o delu duhovnikov za Njega. Maševal je ob veliki asistenci domači č. g. župnik Ewald Vračko. Ves letnik se je slovesno posvetil božjemu Srcu Jezusovemu. Mnogo vernikov je za gg. jubilarante prejelo sv. obhajilo, da jih Gospod milostno ohrani še nadalje čile in čvrste v svoji sveti službi. Z večernim vlakom so se dragi in ljubljani gostje poslovili od lepega in prijaznega St. Ilja, upamo, da pač z najlepšimi utisi.

Težka nesreča na mariborskem glavnem kolodvoru. Zadnji četrtak popoldne se je dogodila težka nesreča na mariborskem glavnem kolodvoru. V trenutku, ko se je jel vlak pomikati iz kolodvora, je mislil nanj skočiti Franc Čurin iz Hoč. Pri tem je spodrsnil in padel pod kolesa, ki so mu odrezala desno roko v ramenu. Dobil je težke notranje poškodbe. Čeprav so ga takoj obvezali in odpeljali v bolnico, je kmalu izdihnil.

Padel 14 metrov globoko in se ubil. V soboto zvečer je šel na Fali pri Mariboru pregledovat naprave za transformatorje prvi elektrotehnik podjetja Dunajčan Josip Augustin. Pri stopanju po lestvi v globočino se mu je zvrtilo v glavi, omahnil je in padel 14 metrov globoko. Prinesli so ga še živega iz kraja nesreče, a med prevožno iz Fale v Maribor je umrl radi notranjih poškodb.

Smrtna nesreča. Smrtno nevarno se je ponesrečil v Slov. Bistrici dne 5. avgusta na dežurni, komaj sedemletni Ferdinand, sin tamkajšnjega mizarskega mojstra Ferdinanda Srimška. Pri igranju z otročiji je padel tako nesrečno, da je že drugi dan med operacijo vsled notranjih poškodb izdihnil svojo dušo. Pogreb je bil v nedeljo popol dne v Mariboru. Staršem naše globoko sožalje!

Požar na križiškem gradu Muretnici pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Na tem gradu se sedaj vršijo popravilna dela v svrhu namestitve hiralnice. V sred zvečer, dne 4. t. m., pa je na gradu pri severozahodnem stolpu nastal ogenj. Vsled slabega dimnika se je vnel strop in streha, ki je zgorela v precejšnjem obsegu. Ogenj je še pravočasno opazil neki voznik, ki se je isto večer ob pol desetih peljal domov iz Haloz mimo gradu, in je hitro alarmiral tamošnje ljudi. Tem se je še posrečilo ogenj pogasiti še pred prihodom požarne brambe iz Stojne, ki je tudi hitro prihitela na kraj nesreče. Trdi se, ko bi se ognja še ne opazilo vsaj 10 minut, potem bi starodaven grad postal žrtev plamenov in jako domljivo je, če bi ga dal še kdo popraviti. Tako bi pa tudi potrebne hiralnice, ki se tam namerava otvoriti še to leto, menda sploh ne dočakali nikdar.

Požar v Podvincih je v nedeljo, dne 1. avgusta uničil gospodarsko poslopje posestnika g. Čeha na velovleški okrajni cesti. Ptujška požarna bramba je pravočasno prihitela na pomoč ter požar omejila samo na gospodarsko poslopje. Billa je nevarnost, ker je bilo vetrovno, da se vnamejo tudi druga poslopja.

Vojak utonil v Dravi. Vojaške vaje pontonirskega bataljona v Ptuj na deroči Dravi so zahtevale eno žrtev. Po nesreči je padel raz čolna en vežbenik, ki ni znal plavati. Predno je prihitela na pomoč druga posadka v čolnih, je nesrečnik že izginil v valovih, tako da niso mogli najti utopljenca.

Iz Ormoža. Dr. Anton Hrovat, vodja bolnice križiškega reda, odputuje za čas od 10. avgusta do 1. sept.

Huda nevihta je razsajala v St. Ilju pri Velenju v petek popoldan s točo in nalivom po Kavčah in delu Podkožja. Na par mestih se je usul plaz na okrajno cesto. Najhujše so prizadeti vinogradi.

Prostovoljno gasilno društvo v Slovenjgradu je obhajalo slavnost blagoslavljanja nove autoturbinske brizgalne. Sv. mašo, blagoslavljanje in slavnostni nagovor za gasilstvo je opravil v najlepšem redu preč. g. Janežič, kanonik in ravnatelj bogoslovja iz Maribora. Autoturbinski brizgalni je kumovala gospa dr. Pirnatova, kateri je gasilno društvo ni predvečer priredilo bakljado in pevski zbor jej je zapel lepo podoknico. Celu prireditve, kot bakljado, dopoldansko slavnost blagoslavljanja, mimohod, vaje na trgu in popoldansko zabavo na vrtu g. Lobeja je vodstvo gasilnega društva, kateremu načeluje marljiv in požrtvovalen tovariš Čajniko, zelo spretno aranžiralo; posebno spretne pa je pokazal ravnatelj Skaza kot predsednik veseličnega odbora, s tem, da je poskrbel, da so različni šotori in godba nudili ljudem v izobilju jedi in pižaje ter najlepše zabave do jutra.

Zahvala. V imenu Prostovoljnega gasilnega društva Slovenjgradec se najpristneje zahvaljujem vsem, ki so ob času blagoslavljanja avto-brizgalne in vrtno veselice nam s svojim sodelovanjem in obiskom pripomogli k tako lepemu uspehu, posebno zahvalo pa izrekamo gospej kumici dr. Pirnatovi in njenemu soprogu, g. bančnemu ravnatelju Skazi, g. Franc Potočnik, tovarna usnja, in preč. g. Janežiču, mestni občini, občini Stair trg in okrajni hranilnici, pevskemu zboru, vsem cenjenim damam, ki so pomagale v različnih šotorih.

Grozna nevihta nad Zagrebom. V nedeljo zvečer je divjala nad Zagrebom nevihta, kakršne ne pojmi v mestu. Ze v nedeljo popoldne so se zbirali nad mestom temni oblaki, ki so napovedovali hudo uro. Ob 17. uri se je nebo popolnoma stemnilo in nad Zagrebom se je vsula strahovita ploha z nevihto, grmenjem in strelami. Strahovito neurje je divjalo do polnoči. Ze po prvem dežju so morali prekiniti ves tramvajski promet. Ulice so se spremenile v hudournike. Voda je udarila v kleti in vse pritično ležeče prostore. Kmalu po 6. uri je že bilo mesto popolnoma poplavljenno. Voda je poplavela južni kolodvor in železniško progo mestoma cel meter visoko. Vlaki so začeli eden za drugim izostajati. Tudi na zagrebškem kolodvoru niso bili odpuščeni redni vlaki. Kmalu po navalu vremenske neizgode je bil Zagreb popolnoma odrezan od sveta. Vse telefonske žice so se potrgale. Škoda, ki jo je povzročilo neurje, je ogromna. Največ zadene mestno občino, ki bo morala uporabiti težke milijone, če bo hotela urediti mesto tako, kakor je bilo pred večerajšnjim neurjem. Ogromna škoda je doletela tudi razne hišne posestnike, ki jim je voda mestoma uprav resno ogrozila temelje njih hiš in zgradb. Neko hišo v Vlaški ulici so morali izprazniti, ker je obstajala nevarnost, da se bo podrli. Pri Zagrebu se je dvignila Sava za 2.84 metrov nad navadnim stanjem.

Znamenita Grajska klet je dobila zopet svoj prvotni slovesni značaj. Malo je bilo ljudi, ki so prihajali v Maribor, da ne bi poznali največje restavracije pod imenom Grajska klet. Ze po otvoritvi leta 1921. je zaslovela zlasti vsled svoje posebne originalnosti, kakor tudi radi največje izbire prvovrstnih vin in izborne kuhinje ne samo širom naše domovine, marveč je bila kot taka znana precej tudi v inozemstvu. Skoro vsak posestnik Maribora, zlasti pa še občinstvo z dežele je z zanimanjem posečalo ta lokal, ki je vsled svoje obsežnosti in udobnosti postal shajališče tujcev, zlasti pa družabni center domačinov. Toda, kakor se je dober glas v kratkem času raznesel zelo daleč, je ravno začel jenjavati, ko je dobilo podjetje koncem leta 1923 novega restavraterja, kateremu je lastnik in ustanovitelj g. Gjuro Valjak restavracijo prodal. Pod novim restavratrjem je pričelo podjetje kmalu hirati, izostali so najprej tujci, pozneje so zapuščali ta lokal redoma tudi domačini tako, da je to preje tako cvetoče podjetje došlo do popolne polomije in je bilo naposled koncem leta 1925 celo več mesecev zaprto brez vsakega obrata. Sedaj je Grajsko klet prevzel zopet prvotni lastnik in ustanovitelj g. Gjuro Valjak, ki je iz pokvarjenega podjetja odstranil tudi zadnje nedostatke. Restavracija bo odslej ponovno nudila vse najboljše kot v začetnih letih, za kar nam jamči strokovna zmožnost lastnika. S tem bo tudi končan bojot, izvajan s strani občinstva in ni dvoma, da bo restavracija pod novim vodstvom zopet privabila v svojo udobno prostore mnogobrojne domačine, kakor tudi tujce, kar je v polni meri želeli, saj je ravno to podjetje posebno za tujski promet prava reprezentanca mesta.

Pisma iz domačih krajev.

Kotlje v Meziški dolini. (Nov zvon — spominska plošča.) Obhajali smo pri nas zaporedoma dve leti slovesnosti. V nedeljo, dne 25. julija smo dvignili v stolp naš novi veliki zvon. Tehta 1415 kg in ga je vlija zvonolivarina Bühl v Mariboru. Zvon se je dobro posrečil, ima čist, poln in zelo lepo doneč glas ter so župljani nanj jako ponosni. Splošna sodbja je: poje kakor »gorski« namreč kakor veliki zvon pri romarski cerkvi sv. Uršule, kateri je po svojem lepem glasu znan daleč naokoli. Kdor ne verjame, pa naj ga pride poslušat. Zvon so farani zelo slovesno sprejeli. Kljub skrajno slabemu vremenu mu je jahalo do Prevalj nasproti 15 konjenikov, v Guštanju pa ga je pričakovalo nad 40 belobelečih deklet s požarno brambo in godbo ter veliko množico drugega ljudstva. Zelo slovesen pa je bil dan blagoslovitve. Lepo vreme in mogočno streljanje toplicev je privabilo velike množice ljudstva. — Ugajal je zvon ljudem že po obliki, ko pa je zadonel dol iz stolpa tako mogočno in prijazno, so bili ljudje naravnost navdušeni. Vsi so občudovali njegov lepi glas. Opravičeno je častiti gospod dekan dr. Fr. Cukla, ki je zvon blagoslovil, v svojem govoru pohvalil veliko darežljivost župljanov, ki so s tako vneto zbrali skupaj potrebno vsoto, da si je naša mala župnija mogla nabaviti tako lep zvon in se je povrh položila tudi še podlaga za druga dva zvonova. Bog daj, da bi nam tudi kmalu zapela. — Dne 1. avgusta pa smo odkrili spominsko ploščo našim vojnim žrtvam. Zahtevala je vojska iz naše župnije 38 žrtev. 24 jih je v vojni padlo ali umrlo, 5 se jih pogreša, 9 pa jih je po nesreči našlo smrt pri naslednjih bojih. Da jih ne pozabimo in ostanejo njih imena ohranjena še poznim rodovom, smo jim vzdali tik cerkvenih vrat lepo spominsko ploščo. Hvala za to gre g. Ivanu Šišernik pd. Volenu, ki je to misel sprožil in zbral skupaj potrebni denar. Plošča stane 2.800 D in jo je izdelal Matevž Kuhar, kamnosek v Slovenjgradu.

Sv. Peter pri Mariboru. Od Sv. Barbare se sliši grmenje toplicev. Obhajajo se namreč primicijo. Naj se jim vsaj v ponedeljek smeje solnce, ko smo imeli v soboto in posebno v nedeljo neverjetno slabo vreme. Dež pomeni v takih slučajih bogastvo; no, mi želimo preč. g. primicijantu, da bi lahko vsaj tako živel, kakor si skromen človek želi. Na sijajno plačo pa naj niti v sanjah ne misli, kajti 15 odstotni odtegljaj od itak borne plače — pri blizu 14 milijardnem proračunu — je presneto slaba nagrada za veliko požrtvovalno delo slovenskega duhovnika za svoje ljudstvo. In pri letošnjih uimaj se slovenski duhovnik z ljudstvom vred prizadet. Če ima kaj svojega posestva, ga je ravno tako zadelo kot druge. Če pa nima svojega posestva, je odvisen od berne ali pa je največji revež med tistimi, ki žive od plače. To naj bo povedano tistim zlobnim obrekovalcem, ki vidijo milijone tam, kjer jih ni in jih biti ne more. O pamet, ali je tudi tebe odnesla deroča Drava? V soboto in nedeljo je pri nas lilo kakor ob vesoljnem potopu. Od vseh strani prihajajo žalostne novice: tu je zdrknil plaz, tam je zasipalo ali odneslo cesto. Smo radevedni, ali bodo naše ceste pod novim okrajnim zastopom kaj deležne 14 milijard proračuna. Besedam in obljubam šentpeterci nič ne verjamemo, dejanj zahtevamo, dejanj in takoj. Tudi zlet k Sv. Uršuli je zaenkrat splaval po Dravi; toda kar je preloženo, ni odloženo. 22. avgusta priredi naše izobraževalno društvo Skala igro »Krivoprisežnik«, in sicer na vrtu g. Sandeja. Obenem se vrši veselica v prid Društvenemu domu. Sodeluje ojačeni domači tamburaški zbor. Pridite! Upamo, da nas dež ali kaj drugega ne bo oviralo. — Nekaj strupenolajzljivih jezikov za pobljanje podgan in sten bi takoj oddali čisto zastoj, če jih kje pogrešajo. Naslove, kje se dobijo, priobčimo prihodnjice, če se bo kdo zanimal.

Smarieta ob Pesnici. Tukaj smo minuli teden vršili priprave za slovesno potegnitev novopozlačenega stolpnega križa in stolpne jabolke na naš cerkveni zvonik. Obenem smo hoteli tudi svečano obhajati 40 letnico duhovniškega službovanja našega veleč. ter vsepriljubljenega župnika in duh. svetnika gospoda Jerneja Frangeža. Zal nam je od sobote na nedeljo trajalo čisto deževno vreme te načrte prekrizalo. Kljub temu se je v nedeljo po pozni službi božji zunaj pred cerkvijo zbralo mnogo ljudstva, ki je želelo skupno pozdraviti in proslaviti našega g. jubilara, a ga je zaman pričakovalo. Njegova občezana skromnost mu ni pripuščala, da se ob tej priliki pokaže župljanom. Zato Vam gosp. župnik na tem mestu izrekamo sledečo kratko, a prisrčno častit: ko: Pod Vašim duhovno-pastirskim vodstvom se je naša župnija izredno povzdignila, kajti pridobila je svojo urejenost na ugledu in časti daleč na okoli. Naša cerkva je znana blizu in daleč kot posebno urejena, lična ter nad vse dopadljiva hišica božja in vse to in še premnogokaj, česar vsega našeti nam ne pripušča prostor, je Vaše delo, Vaš trud, Vaša skrb in Vaša neprecenljiva zasluga. In zdaj s krasno pozlačenim stolpnim križem in jabolko ste kronali našo župno cerkev, s čije stolpa done srebri glasovi naših lepo ubranih zvonov, ter od ponedeljka dalje z višine blesti zlato zvonikovega vrha. To so venci, to so daleč vidna in slišna odlikovanja ob Vaši 40 letnici. Mi, Vaši župljani se Vam hvaležno klanjamo ter v neštevilnih prošnjah prožimo roke k milemu Stvarniku, da Vam dodeli zlasti troje: 1. Da prihodnje leto pri nas obhajate 30 letnico Vašega tukajšnjega župnikovanja. 2. Da za 10 let edinole v naši sredini berete svojo zlato sv. mašo. 3. Da v tem prijetnem, mirnem in složnem sosodovanju ostanete zdravi in zadovoljni še prav mnoga ter sploh vsa Vam odločena leta med nami, ki smo udano Vaši in Vi pa vseljubljeno in cenjeno naši!

Sv. Kunigunda na Pohorju. Dan 1. avgusta je bil za nas praznični dan. Ta dan se nam je namreč izpolnila srčna želja, ko sta bila slovesno blagoslovljena dva lepa nova bronasta zvonova. Splošno veselje je zavladalo po celi župniji, ko so se kmalu po blagoslovljenju oglasili iz zvonika mili glasovi vseh treh lepo donečih zvonov. In take se bodo zdaj zana precej oglašali ti zvonovi vsak dan Bogu in Materi božji v čast in nas s svojimi lepimi glasovi vabili k molitvi in službi božji.

Remšnik. (Razne nadloge.) Naš kraj, sicer v bregu, je vsled deževja tudi silno trpel. Vse polno je manjših plazov, ki so napravili posameznikom občutno škodo. Enako smo zavoljo svoje gorske lege izpostavljeni, da nam divjačina uničuje naše prideleke. Zajci so tako številni, da se njihova škodljivost očitno pozna. Bomo morali od najemnika lova zahtevati odškodnino, ako ne bo bolj iztrebljeval divjačine. Enako škodo imamo pri perutnini, katere so nam lisice ukradle nad 100 kosov, kar je za eno vas že občutno. — Imamo pa še en davek, ki bi se morda tudi lahko znižal z ozirom na težki položaj našega kmeta, to so kazni za šolske zamude. Letos so te kazni znašale do 2000 D. Neki kočar je plačal ravno toliko te kazni kot vsega drugega davka. Morda se bi našlo drugačno sredstvo, da se bodo ljudje navdili na red.

Sv. Miklavž pri Ormožu. V »Domovini« št. 28 dopisnik, ki se izdaja za viničarja piše, kako se edino »Domovina« zavzema za uboge viničarje in delavce in kako bodo naši viničarji kmalu izprevideli, da je njihovo pravo mesto le v demokratični stranki. To naj gre »Domovina« praviti komu drugemu, ne pa nam viničarjem, ki smo od prevrata sem videli in okusili, kako prijatelji delavstva in viničarjev so žerjavovi demokratje! — Zapomnili smo si dobro, kaj se je zgodilo v času vlade samostojnih demokratov z delavcem — rudarjem Fakinom v Trbovljah. Zaslodeli smo, kako je samostojna demokratična stranka od vsega početka pomagala pripravljati vsehovpajoči davek na ročno delo;

kakor na drugi strani dobro vemo, da se je ravno poslancem SLS z največjim naporom posrečilo ta davek omiliti v toliko, da ga ne plačujemo vsaj mi vinčarji in kmetijski delavci. Pazno zasledujemo, kedar kateri poslanec v Beogradu izpregovori besedo »vinčar« v naš prilog. Vselej so to poslanci SLS. Nikdar pa niti z besedico ne pisnejo za nas poslanci Žerjavove demokratske stranke, ki je že po svojih načelih kapitalistična!

M. Nazarje v Savinjski dolini. Veselje je zavladalo v naši majhni vasi Dobletini med sosedi in v družini Krefelnovi, ko so nas obiskali trije člani iz imenovane družine, po enaindvajsetih letih odhoda v Ameriko, in sicer g. Marija Gačnik roj. Krefelj s svojim možem Jožefom Gačnikom in Jožefo Krefelj. Kakšno veselje sta občutila še živeča oče in mati, že nad osemdeset let stara, ki sta dočkala, videti svoje, ki so njima velika opora na stare dni. Ves čas svojega bivanja tu so preživeli večinoma vedno doma, gostilni niso obiskovali, kakor je to v navadi. Pred odhodom nazaj v Ameriko so povabili dne 1. avgusta na poslovilni večer vse sosede, ki smo se prav dobro zabavali. Domači pevski zbor je zapel mnogo lepih pesmi njim v gozdov in v slovo. Gospod Gačnik nas je nagovoril s lepim govorom, med katerim je izrekel, hvala Bogu, smem reči, da tudi v Ameriki nismo pozabili na Boga, in tudi Bog ni na nas pozabil, dal nam je svoj blagoslov. Tudi nismo pozabili svojega naroda, kakor se to pri mnogih zgodbi Slovesno je oddal staršema žene spominska darila, med drugimi 83 let stari materi lep srebrni križec. Ta prizor je bil močno gniljiv, vsako oko je bilo solzno, misleč si, ko bi mati Slovenija dajala vse svoje sinove, tako lepega in trdnega vedenja med druge narode, povsod bi spoštovali slovenski narod. Gospod Gačnik je odbornik pri več slovenskih katoliških društvih, bil je večletni cerkveni ključar pri cerkvi sv. Trojice v Indianapolis. Imenovan, ki so odšli nazaj v Ameriko, želimo sosede in sorodniki srečno pot!

Smartno pri Slovenjgradcu. Pri nas imamo krasno Marijino cerkev, ki se dviga sredi rodovitnega mislinjskega polja. Glavni vhod se odpre vsako leto 13. avgusta. Letošnje leto hočemo posebno slovesno obhajati spominski dan Marijinega Vnebovzeta. Služile se bodo tri sv. maše, ob pol 7. in 10. uri. Pri poznem sv. opravilu bo slovesna procesija in pridiga. V dnevih stiske smo, zato pridite Marijini castilci na Holmec, da prejmete materinsko pomoč za nadaljno pot zemeljskega življenja. V nedeljo se je zaključil gospodinjstvi tečaj, ki je trajal tri tedne. Udeležba je bila zelo povoljna. Ta dan je bila tudi razstava, ki so jo priredile gojenke. Laskava pohvala obiskovalcev je najboljši dokaz, da je bil tečaj umesten. Zeleti bi le bilo, da se taki tečaji vršijo vsaj vsako leto v Mislinjski dolini. Hvaležni starši izreka javno za hvalo g. ekonomu Verdniku, županu Hribniku, ki sta se mnogo trudila v procvit tečaja in okrajnemu zastopu, ki je to ustanovo subvencioniral. Veseli dnevi se tudi nam bližajo. V naši župniji bo sv. misijon od 5. do 12. septembra, ki ga bodo vodili gg. frančiškani. — Neverjetno zdrav kraj je Mislinjska dolina. Naša nadžupnija šteje 3600 duš, a umrli so v treh mesecih samo trije. Bolniki, ki si hočejo okrepiti zdravje, naj pridejo v našo dolino, kjer si bodo mnogi nadomestili izgubljene moči.

Smartno ob Paki. Meseca oktobra ali novembra to leto pride pri nas Singer podučni šivalni tečaj, in sicer za umetno vezanje, šivanje in krpanje. Tečaj bo trajal 14 dni in je brezplačen. K tečaju se lahko prijavijo šivilje in tudi druge ženske, posebno pa dekleta, za katere je to velike važnosti v hišnem gospodinjstvu. Vse, katere se za ta tečaj zanimajo in se ga želijo udeležiti, se naj prijavijo tekom štirinajstih dni pri Francu Klavčniku, zastopniku Singerja v Smartnu ob Paki, kjer dobijo tudi natančnejše informacije. Tečaja se lahko udeležijo tudi iz sosednjih občin, n. pr. iz St. Andraža in Letuša ako število še ne bo polno. Torej hitite s prijavo!

Jurklošter. Fantovska lepa nedelja pri Sv. Trojici se je letos počivil obhajala in se je izvršila v splošno zadovoljnost vseh. Castiti gospod Slana, kaplan iz St. Ruperta nad Laškim, je v jednatem govoru gnil fantovska srca do solz. Razšli smo se z željo, naj bi se enaka slovesnost vršila vsako leto. — Letos v septembru bo minilo 70 let, odkar je v Jurkloštru ustanovljena župnija. — Nadučiteljski mesto na tukajšnji tri razrednici je razpisano že eno leto, pa ni še nihče prošil za isto.

Gospodarstvo.

PREORAVANJE STRNIŠČ.

Pri mnogo naših kmetovalcih je udomačena ta navedba, da se žitno strnišče, katero se ne poseje z ajdo, strniščno repo ali pa strniščno krmo, pusti, ko se je poželo žito, tako kot je, ter se preorje šele tikoma pred novo setvijo, četudi se ta setev izvrši šele v jeseni, torej veliko pozneje.

Kmetijska znanost pa nam pove, da se ravno v takih nepreoranih strniščih, ki ostanejo tako tedne in tedne nepreorani same sebi, vršijo dalekosežne spremembe, ki pa niso v korist, temveč v škodo obdelovalcu zemlje. Zemlja se vsled tega, ker ni z ničim pokrita, pod vplivom zraka, sonca, vetra in padavin poslabša v svoji sestavi, tako da čeravno se pozneje itak zopet obdela, vendar ne more vzpostaviti pravočasno onih pogojev v pogledu sestave zemlje z ozirom na uspevanje naslednje rastline, v toliki izmeri, da bo dala ta rastlina večji donos.

Dognano je, da ne samo gnojenje, temveč poleg tega vpliva na povečanje poljskih pridelkov tudi v zelo veliki meri pravilno obdelovanje zemlje. S pravilnim in pravočasnim obdelovanjem, katero v stvari ni tako težavno izvesti, tudi manjšemu posestniku ne, se da pridelek povečati za četrtino, dostikrat celo za celo tretjino. Za pravilno obdelovanje zemlje pa velja eno zelo važnih in koristnih pravil, da se mora žitno strnišče, ki ni obsejano z deteljo ali ajdo, strniščno repo ali strniščno krmo, vse eno, tudi če se takoj ne obseje, preorati in sicer plitvo; na ta način, da se brazde kolikor mogoče popolnoma obrnejo. Tako preorana zemlja se do prihodnjega oranja res odpočije ter ostane v dobri sestavi.

Razlogi, iz katerih se ne sme puščati strnišče nepreorano, temveč se mora s plugom preobrniti, so sledeči: se zemlja prekomerno ne izsuši, radi tega se tudi gnojila ne prenehajo razkrajati, zemlja postaja plodnejša; strnišče, ki se zvrne v zemljo, na ta način kmalu strohni ter se pretvori v sprstenino; v preorano strnišče se vsak dež boljše vpije in porazdeli v zemlji; zemlja ostane v rahli sestavi, ne postane trda in skorjasta; je radi tega tudi naslednje oranje veliko boljše in lažje izvedljivo; ako se nato jeseni gnoji in hlevski gnoj podorava, ta gnoj boljše razpade, ker se nahaja v prežračeni zemlji, kakor pa drugače, ako se raztrosi po nepreoranem strnišču in nato podorje; v preoranem strnišču nam skali razen plevel veliko škodijo; s brananjem in naslednjim oranjem se pa ta plevel napravi neškodljiv, polja postanejo po letih tudi čistija in manj plevelna; se s takim preoravanjem pokon-

čuje tudi mnogo rastlinskih živalskih škodljivcev, ki so se zavlekli v strnišče. Tem škodljivcem je ravno nepreorano strnišče dobrodošlo, da tam zaležejo svoja jajca, iz katerih nastanejo novi škodljivci; če se pa preorje strnišče, pride zalega v zemljo, kjer pogine.

Otvoritev okrajne obrtne razstave v Ormožu se je vršila kljub silnemu naliivu zadnje nedelje. Poleg obilnih domačinov so se udeležili otvoritve razni dostojanstveniki iz Maribora in iz Ljubljane. Ormoška razstava kaže lep napredek ormoškega obrtništva. Zastopane so vse panoge obrti. Zlasti pa vzbujajo pozornost mizarški izdelki, veznine, čevljarški oddelki. Pa tudi ostali oddelki kažejo visoko stopnjo obrtništva v Ormožu in njegovi okolici. Razstava je radi poplave veliko trpela. V nedeljo bi se bila morala namreč vršiti tudi razstava konj, a je bil dovoz konj ravno radi naliivov preprečen. Konjereja je namreč v ormoškem okraju na visoki stopnji in ormoški mrzlokrvni konji so znani daleč okrog. Razstava konj se je vršila v tork. V ponedeljek pa je bila razstava goveje živine, ki je jako lepo uspela. Kmetje iz ormoške okolice so pripeljali naravnost krasne eksemplare goved. Največje zanimanje je vzbudila vinska razstava v ponedeljek. Saj slovi ormoška okolica, južni del Slovenskih goric ter Haloze radi izbornih vin in razstava bo ta sloves še utrdila. Za vinsko razstavo v Ormožu so se zanimali ne le v naši državi, ampak tudi v Avstriji. Mnogo kupev je prišlo na razstavo iz Ljubljane, Zagreba in Avstrije. Obisk razstave je bil že prvi dan izredno številen in se bo tekom tedna še sigurno stopnjeval. Razstava je odprta do 1. t. m., to je do prihodnje nedelje.

Pokrajinska sadna razstava v Ptuj se je na podlagi sklepa zbora sadjarjev dne 1. 8. 1926 v Ptuj prelozila na ugodnejšo sadno letino. Vsi okraji v mariborski oblasti letos nimajo sadja, kar pa je sploh sadja, to pa je napadeno po raznih boleznih, posebno po fuzikladiju, tako da letos sploh nimamo lepega in čistega sadja, ki bi v veliki meri bilo sposobno za razstavo in sadni sejm.

Sadni ogledi v ptujskem okraju. Na podlagi sklepa sadjarjev, zbranih v Ptuj na zborovanju dne 1. t. m., se bodo vršili po strokovnjakih sadni ogledi po celem ptujskem okraju. Ugotoviti se mora, katere vrste sadja so letos najbolj razširjene, plodnosne in za trgovino sposobne in katere sorte je priporočiti za enotni nasad. S temi sadnimi ogledi je združen tudi pouk o ravnanju s sadjem in vzgoji sadnega drevja. — Sadni ogledi s sestanki sadjarjev na sadnih vrteh se vršijo: v nedeljo, dne 5. 9. od 8. do 10. ure pri Orniču in Herbersteinu v Ptuj; ob 13. uri na Herbersteinovem sadonosniku na Vurbergu, ob 16. uri pri Mariniču pri Sv. Urbanu; v ponedeljek, dne 6. 9.: ob 8. uri pri Sv. Marku pri Golobu, ob 12. uri na Vimerjevem sadovnjaku v Hrasovcu, občina Zavrč, ob 14. uri pri Miha Brenčiču v Slatini, občina Sv. Barbara, ter ob 16. uri pri Smigocu v Vareji; v tork. dne 7. 9., ob 8. uri pri St. Janžu na Drav. polju na posestniku g. Gojčiča in g. Ornika, ob 10. uri na sadovnjaku štajerske hranilnice v Podlehniku, ob 11. uri v St. Lovrencu na Drav. polju pri g. Urbasu, ob 14. uri na Ptujski gori pri g. Kupčiču, ob 16. uri na Sagadinovem sadonosniku v Pečeh; v sredo, dne 8. 9. v Dragoviču pri županu Čehu, ob 10. uri v Juršincih pred šolo, ob 12. uri v Mosteh pri g. Toplaku, ob 13. uri v Muretinčih pri g. Horvatu, ob 15. uri pri g. Molitorju v Mestnem vrhu. Sadjarji se naj teh sadnih ogledov polnoštevilno udeležijo.

Posredovalnica za nakup in prodajo sadja v Ptuj. Ker odpade veliki pokrajinski sadni sejm v Ptuj, kakor je bil nameravan za 2. do 4. oktobra t. l., je sadjarska podružnica v Ptuj si nadela nalogo, da posreduje med prodajalci in kupci sadja v ptujskem okraju. Sadjarji naj prijavijo pri podružnici svojo količino in vrsto sadja, ki ga imajo na prodaj, kupci pa se istotako tamkaj javijo, če želijo sadje kupiti v večji ali mali množini. S tem se hoče preprečiti izkoriščanje sadjarjev po raznih špekulantih in prekupcih.

Okrajna sadna razstava v Ptuj se bo vršila v mesecu oktobru od 2. do 4. dne, ako bo dovolj lepega in za trg sposobnega sadja na razpolago. To pokaže pa sadni ogled, ki se vrši po celem okraju od 4. do 8. septembra t. l. Obvestila o tej razstavi sledijo pravočasno.

Sadjarska in vrtnarska podružnica v Ljutomeru priredi v nedeljo, dne 22. t. m., ob pol devetih dopoldne v osnovni šoli poldnevni tečaj za jesensko cepljenje (okulacijo). Pri tej priliki bo imel srezki ekonom g. V. Štampar predavanje o jesenskem delu v sadonosniku in v drevesnici. Vabijo se vsi člani in prijatelji sadjarstva, posebno pa še mladina.

Prodaja saharina svobodna. Saharin se je dozdej prodajal le v lekarnah in drogerijah in je bila splošna prodaja tega predmeta omejena. Sedaj je država saharin monopolizirala in nosi vsak originalni zavoj žig in predpisano banderolo uprave državnih monopolov. Ta državno monopolizirani saharin ne vsebuje nikakih brezvrednih sestojin ali nečistoč, je zdravju neškodljiv in ga bo lahko prodajal vsak trgovec v poljubni množini. Prodajal se bo v kristalih, prašku ter tabletah v ovojih po 5 gramov do 1000 gramov ter po cenah, določenih od uprave državnih monopolov. Z ozirom na to, da mu bo prodajna cena v razmerju s sladkorjem zelo nizka, bode ljudstvo, osobito manj imoviti sloji, radi posegli po tem nadomestku za dragi sladkor.

Mariborski trg dne 7. avgusta 1926. Kmetje so pripeljali 20 svinjino, 11 s krompirjem, 28 s čebulo in zelenjavo in 16 s sadjem naloženih voz na trg. Trgovina je bila sicer živahna, toda prodajalci so tožili, da od onega časa, odkar odtegujejo državnim nameščencem od plač na korist poplavljenecem, ne kupujejo v isti meri kakor poprej. — Cene mesu in mesnim izdelkom so ostale iste, kakor pretečeni teden. — Perutnine in drugih domačih živali je bilo sicer okoli 1200 komadov na trgu, pa tudi ta kupčija ni bila povsem povoljna, čeravno so bile cene primerno nizke in deloma še celo nižje, kakor pretečeni teden, kajti mogel si dobiti piščanca za 10 do 15 D, domačega zajca celo za 5 do 10 D. — Krompir, zelenjava, druga živila, sadje, svetlice. Tudi pri krompirju, zelenjavi in pri čebuli so se cene znatno znižale in kljub temu je bila trgovina takorekoč srednja. Kupčija s sadjem je bila kakor po navadi zelo živahna, to pa za to, ker je sedaj najprimernejši čas za sadje, ker ga je v obilici in ker ga kupi vsakdo in se le državnim nameščenci. Pri cvetlicah se je tudi dobro opazilo, da nekateri ljudje, posebno rodbine državnih nameščencev aknajo več denarja na razpolago. — Sploh se pa lahko

reče, da so se konzumenti zelo skrčili v svojih potrebah in da kupujejo le to, kar jim je neobhodno potrebno. — Seno in slama na mariborskem trgu. V sredo, 4. avgusta so kmetje pripeljali 9 vozov sena in 7 vozov slame, v soboto 7. avgusta pa 14 vozov sena, 3 voze otave in 8 vozov slame na trg ter so prodajali seno po 70 do 85 D in slamo po 60 do 70 D za 100 kg, oziroma po 2.550 D za snop.

Sejmsko poročilo. Mariborski trg, dne 10. avgusta. Povprečne cene za različne vrste živali: debeli voli 1 kg žive teže 7.50 do 8 D, poldebili voli 6.50 do 7, plemenski voli 6 D, biki za klanje 6 do 6.50, klavne krave debele 6 do 8, plemenske krave 5 do 6, krave klobasariče 3 do 4.50, moznice krave 5 do 6, breje krave 5 do 6, mlada živina 5 do 8. Prodalo se je 320 komadov (83 za izvoz v Avstrijo). — Mesne cene: volovsko meso, meso od bikov, krav in telic 9 do 18 D, telečje meso 10 do 20 D. Svinjsko meso 10.50 do 27 D. Prignalo se je 10 konj, 11 bikov, 180 volov, 324 krav, 19 telet, skupaj 553 komadov. Kupčija je bila živahna.

Stanje hmeljskih nasadov v inozemstvu. Nemško hmeljarsko društvo v Münchenu poroča iz okoliša Hallertau dne 4. avgusta t. l. sledeče: V okolici Pfaffenhofen je rastlina tanke rasti. Nekateri bolni nasadi bodo dali najhitreje le prav piclo letino. Vidijo se pa tudi bujni nasadi z bogatimi priveski. Proti Wolnzachu je rast hmelja krepkejša in priveski so že bolj razviti. Mnogo je sicer še trdega cvetja, ki bo komaj še prehajalo v kobule. Vobče so škropljeni nasadi bujnejši od neskrlopljenih. V okolici Mainburg-Au je približno isto stanje. Zelo slabi nasadi se vrstijo z boljimi. Najbolj so razviti nasadi pri Siegenburgu, vendar tudi tukaj ne prizanaša peronospora hmeljskemu cvetju, ki postaja trd, se suši in odpada. Druga leta smo začetkom avgusta že gledali lepe kobule in smo lahko — vsaj približno cenili bodoči pridelek — letos je pa to izključeno. Če nam bo nebo moledno in nam bo pošiljalo več solca in tople noči, potem pride v posameznih okoliših, bogati nastavek do okobuljenja — če pa bodemo avgusta imeli neugodno vreme, potem bo letina okoliša Hallertau prav malenkostna. Dr. Stigler, Tettnang — Virtsenberško, 1. avgusta 1926. Vsled hladnega jesenskega vremena se stanje hmeljskih nasadov ni izboljšalo, nego poslabšalo. Navidezno so nasadi krepki in lepo zeleni — a kdo jih natančneje ogleduje, se prepriča, da se je varal. Druga leta smo že opazovali na trtakh lepo se razvijajoče kobule — in letos? — Po razsodbi naših hmeljarjev smo letos najmanj zaostali za štiri tedne. Deževje brez prenehanja in mrzle noči nam jemljejo vso upanje. Glede škropljenja z bakreno galico so hmeljarji prav različnega mnenja. Nasadi iz leta 1924 in 1925 so slabotni in ne obetajo kaj prida letino — isto velja tudi o letošnjih nasadih. Hmeljarji so otožni, ker pričakujejo le malo letino, če so tudi nekatera poročila polna pretirane hvale o stanju hmeljskih nasadov. Pri vsem tem je pa še upoštevati ogromne pridelovalne stroške, velike davke in prispevke za socialno oskrbo. Zatec, CSR, 6. avgusta 1926. Hmeljski nasadi so sedaj v najlepšem cvetju. V nekaterih vrtovih že cvet prehaja v kobule. Danes se o stanju hmeljskih nasadov ne da kaj več povedati, ker se mora počakati, kako se bo izvrševalo okobuljenje — kar je pa odvisno od vremena. Cene za lanski hmelj se pomikajo od 2800 do 3050 čK za 50 kg. Za letošnji pridelek se ponuja v predprodaji 3000 do 3100 čK za 50 kg.

Za razvedrilo.

Dva kupea. Prvi kupec: »Konj, ki sem ga kupil od vas, je vendar slep. Zakaj mi niste tega kar povedali?« Drugi kupec: »No, tudi oni mož, ki ga je meni prodal, mi ni tega povedal. Mislim, da on ne mara, da bi se to izvedelo, pa tudi jaz nisem tega okoli pravil!«

Dober kupec. Cigan je prodajal kmetu konja: »1000 D dajte zanj!« Kmetič mu je odgovoril: »Toliko ne dam, komaj polovico tega je vreden. A moj stric, bi pa dal 2000 D!« »Bi dal, se je razveselil cigan. »Kje pa je?« »Veste, ga je pomiril kmet, »moj stric bi dal, kajti on je slep, pa bi ne videl, kako mrho prodajate za tak denar!«

Pred sodnijo. Sodnik: »Vi ste gostilničarju ukradli šest steklenic vina. Ali imate kak olajševalen izgovor?« Obtoženec: »Vino je bilo čisto za nič!«

V trafik. Zena je šla kupovat za moža cigare. Trafikant je vprašuje, kakšne hoče, a imena ni vedela. Zato jo vpraša: »Povejte mi, ali hočete slabe ali močne?« Zena je odgovorila: »O, le močne, prav močne mi dajte, kajti mož jih itak v svojem žepu toliko polomi, da je groza!«

Podjeten trafikant. V neki trafikii so prodajali krajše cigarete kot drugod. Pri preiskavi so vprašali trafikanta, kako vendar to? On pa je odgovoril: »Glejte, ta-le konček cigarete, ki ga imajo ljudje v ustih, navadno vržejo proč. Ker pa je to poruta, sem jaz na vseh cigaretah tisti konček raje odrezal. Zato so cigarete krajše!«

Razgovor o boleznih. Kmetič je potarnal sosedu: »Tako me trga po levi nogi, da komaj stopam!« Sosed ga je potolažil: »Ja, vidiš, kaj hočeš, to pride, veš, so pač znaki starosti!« A kmetič mu je ugovarjal: »Neumnost! Kaj od starosti!« Sosed se ni udal: »Kako to, da ne?« A kmetič mu je dokazal: »No vidiš! leva noga me boli, desna pa ne, pa sta obe enako stari. Torej moja bolezen ni od starosti!«

Ni bil pijan. Zena je zjutraj vprašala moža: »Si bil sinoči pa zopet pijan?« Mož pa se je opravičil: »Jaz? Jaz nisem bil pijan, a moj sosed je pa bil. Ko sva šla skupaj domov, mi je ta neroda na mojo roko stopil, da še danes ne vem kako je mogel biti tako pijan!«

Hud pes. Sosed je prišel okrog vogla. Prijatelj ga je videl, pa ga je vprašal, kaj je. Povedal je, da ga je domači pes ugriznil. »Pa te ni poznal, je vprašal prijatelj. Pojasnilo je dala žena skozi okno: »Sinoči je prišel enkrat trezen domov, pa ga pes ni spoznal in ga je obgrizel!«

Mladi tatič. Kmet je zasačil fantalina, ki je kradel jabolka na drevesu. »Kaj pa delaš gori?« Fantiček se je pa odrezal: »Oh, nič! Eno jabolko je padlo z drevesa, bi ga pa rad nazaj v drevo ehesil!«

Zelo je bil pijan! Jurček se je tako napil, da je obležal na cesti. Prišel je postopač, ki mu je vkradel poleg še drugega, tudi čevlje. Sosed je prišel z vozom po cesti: »Umakni se, Jurček!« Jurček se je zbudil, potipal se po nogah in odvrnil: »Le pelji dalje! Jaz sem obut. Te boste noge pa itak niso moje!«

Prefrigani cigan. Cigan je ukradel bakreni kotel in ga skril v koruzi. Ni pa vedel, kaj naj bi z njim napravil. Šel je torej h kmetu, kateremu je kotel ukradel. Ta se je zelo jezil. »Zakaj ste tako jezni, oče?« je vprašal cigan. — »Kaj bi ne bil, če pa mi je cigan kotel ukradel!« — »Pa čemu bo njemu kotel, saj ga nima kaj rabiti!« — »Kako da ne, je rekel kmet, »razseka ga na kose in ga v ploščah prav lahko proda kleparjem!« — »A tako, je rekel cigan in šel v koruzo po kotel, da ga je razsekal in potem dobro prodal.

Dr. Fran Toplak,

Specialist za ženske bolezni in porodništvo v Mariboru, Glavni trg št. 18, — ne ordinira do dne 30. avgusta 1926.